

4 mei 1983

nr. 21.872

JvdV.

De Hoge Raad der Nederlanden,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam van 7 oktober 1982 betreffende de hem opgelegde navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting over het jaar 1979;

Gezien de stukken;

Overwegende dat aan belanghebbende een navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting is opgelegd over het jaar 1979 naar een belastbaar inkomen van f 54.270,--, met een verhoging van 100% waarvan 75% is kwijtgescholden, van welke aanslag belanghebbende in beroep is gekomen bij het Hof;

Overwegende dat het Hof de navorderingsaanslag heeft gehandhaafd:

Overwegende aangaande belanghebbendes beroepschrift in cassatie:

dat belanghebbende 's Hofs - klaarblijkelijk op belanghebbendes

op 8 november 1982 ingekomen beroepschrift gebaseerde - vaststelling, dat de met de handel in videobanden behaalde winst volgens belanghebbende ongeveer f 7.500,-- heeft bedragen, tevergeefs bestrijdt aangezien deze vaststelling wegens haar feitelijke aard in cassatie niet op haar juistheid kan worden getoetst;

dat het Hof heeft geoordeeld dat de Inspecteur erin is geslaagd aannemelijk te maken dat belanghebbende in 1979 met zijn handel in videobanden een winst van f 20.000,-- heeft behaald;

dat belanghebbendes grieven tegen dit oordeel in cassatie tevergeefs worden voorgedragen, daar de waardering van de bewijsmiddelen is voorbehouden aan de rechter die over de feiten oordeelt;

dat het beroep mitsdien niet tot cassatie kan leiden;

Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heren Vroom, Vice-President, Stol, Jansen, Van der Linde en Roelvink, Raden, en door de Vice-President voornoemd uitgesproken ter Raadkamer van de vierde mei 1900 drie en tachtig, in tegenwoordigheid van de waarnemend-griffier Van den Dries.

Van den Dries

Vroom